

Hibiskus (Del 9)

Spindeln flyttade sig en bit. Den hade suttit där på väggen lika länge som jag suttit på golvet utan att röra sig, tills nu.

"Du måste duscha," hördes den falska ängelns röst bakom mig. Jag ignorerade honom och flyttade mig närmare spindeln. Den var söt.

"Och klippa håret..." fortsatte han och jag la armarna över huvudet. Han bestämde inte över mig.

"Kom. Jag hjälper dig." Irriterande. Varför kunde han inte bara ta Jeks och försvinna?

"Du stinker." I ögonvrån såg jag hur han hukade sig ner bredvid mig så jag kröp iväg. Jag ville inte vara med honom. Han var inte Tony.

Med besvikelse såg jag hur han sträckte ut sina händer och fångade spindeln. Jag kröp vidare in under bordet medan han reste sig och gick iväg med min vän. Han verkade släppa ut den för dörren öppnades och stängdes. Varför ville han att den skulle dö? Jag studerade mina smala ben. Kanske var jag som en husspindel. Ifall nån slängde ut mig så skulle jag försvinna. Hade jag tur kanske jag kunde hitta ett nytt hus, men vad var det för mening med det om inte Tony var där? Skulle spindeln sakna mig om han överlevde?

Jag petade på benen. De var nästan helt utan blåmärken nu. Jag var inte säker på vad jag tyckte om det. Efter ett tags petande på ben och fötter så kom Ängeln tillbaka. Hans ben var klädda i läder.

"Du vet, du är ett dåligt husdjur... Och inte på ett bra sätt." Han såg inte på mig och jag såg inte på honom, men det gjorde ont på insidan. Vad visste han om husdjur? Bara för att han gick runt med ett hundhalsband betydde det ingenting. Jag snyftade till. Jag var visst ett bra husdjur! Han visste ingenting. Jag började krypa mot vardagsrummet, mot Tony.

"Stopp ett tag. Du vet inte ens vad det betyder att vara duktig." Jag ignorerade honom men han fortsatte.

"Vem vill röra nånting smutsigt?" Med ljudet av hans städande från köket fortsatte jag till Tonys fötter och pressade mig mot dem. Han sparkade mig lätt.

"Du luktar värre än min pappas fötter!" Han var arg, men jag pressade mig mot honom igen.

"Sluta, du stinker!" Den här gången sparkade han hårdare. Jag gnydde.

"Gå och duscha, förlorare..." Han blängde på mig. Jag ville inte. Av någon anledning hatade jag helt enkelt duschen. Kanske för att jag var en spindel.

Jag snyftade men kröp till badrummet och satte på vattnet. Jag var ett duktigt husdjur så jag klädde av mig, hällde vattnet över mig och satte sedan på mig tröjan igen innan jag kröp tillbaks till Tony. Han såg på mig med rynkad panna. Från dörröppningen hördes steg och snart var Ängeln där. Han satte sig på andra sidan Tony och ställde en skål med snacks på soffan bredvid honom. Tony såg överraskad ut när han såg på dem. Vad var det här? Tony var min och Ängeln visste det. Jag placerade mitt huvud i hans knä men han sparkade hårt iväg mig.

"Du stinker fortfarande jävla idiot!" Jag gnydde och såg på hur han återgick till TV:n och åt några snacks. Ängeln satt väldigt nära hans ben. Alldeles för nära.

Jag sträckte mig efter en kudde och kastade den på honom. Men han reagerade inte, så jag tog vad som var närmast och kastade igen. Vilket var Tonys fjärrkontroll.

"VAD I HELVETE HÅLLER DU PÅ MED DIN JÄKLA SJÄLVISKA SKIT!" Tony plockade upp kontrollen och försökte byta kanal. Snyftandes såg jag på tjuven medan Tony muttrade över att det inte fungerade. Utan att säga nånting reste han sig och gick till bokhyllan jag inte fick röra och rotade i en låda. Jag sneglade på Tony. Varför brydde han sig inte? Han verkade inte märka det ens när Ängeln gick tillbaka och satte sig bredvid hans ben. Ängeln räckte ut handen och höll upp ett par batterier. Både jag och Tony rynkade på ögonbrynen. Tony tog några snacks och fortsatte att se på honom och batterierna.

Vad. Var. Det. Här. Jag kunde inte göra annat än att se på hur de såg på varandra. Döden blängde inte som han brukade utan bara såg på Ängeln. Det kändes som en evighet innan han till slut tog batterierna och bytte ut de i fjärrkontrollen med dem; även fast det egentligen bara tagit några sekunder. Nej. Jag kunde inte bara se på hur han försökte stjäla honom från mig. Fortfarande snyftandes försökte jag krypa under hans fötter. Han gillade att ha dem på mig. Jag var ett bra husdjur.

"Vad fan, jag sa åt dig tvätta dig eller lämna det jävla rummet!" Han sparkade bort mig igen. Tyst kröp jag iväg till badrummet där jag satte mig och grät i duschen med huvudet mot knäna.

Ett tag senare hörde jag hur ytterdörren öppnades. Antagligen Jeks som kom hem från jobbet. Efter en liten stund hörde jag badrumsdörren och Jeks' röst.

"Är du okej, grabben?" Jag ignorerade honom. Allt var hans fel. Varför kunde han inte bara försvinna... Hans steg avlägsnade sig och jag fortsatte att sitta där. Dränkt i det kalla vattnet. Det tog ett långt tag innan någon kom in igen. Den här gången Ängeln. Jag försökte ignorera honom men han gick fram till mig och lyfte upp en flaska. Jag kunde inte se men han verkade klämma ut innehållet i sina händer innan han tryckte in dem i mitt hår. Förnärmat flyttade jag mig och slog hans händer.

"Du kommer inte få gå tillbaka till hans sida innan du tvättat och klippt håret."

"Rör mig inte..." Jag grät fortfarande.

"Gör det själv i så fall," sa han och jag kurade gråtande upp mig mot väggen. Han tog i mitt hår igen.

"NEJ!" Jag försökte skaka bort honom.

"I så fall får du göra det själv. Slösa inte vatten." Efter en kort tystnad fortsatte han. "Så, tvätta dig själv." Jag gjorde det inte. Jag fortsatte att gråta och när han tog i mig igen så skrek jag. Hur mycket jag än skrek och slog så fortsatte han att massera mitt hår och huvud. Han flyttade snart ner händerna och tog på min kropp.

"NEEJ!" Jag skrek och grät.

"Var inte en sån bäbis."

Efter en evighet av kämpande från oss båda var han färdig. Jag var ren men jag kände mig smutsigare än jag varit på länge. Gråtande och utmattad stirrade jag framför mig. Jag orkade inte mer.

"Sätt dig på toastolen." Jag snyftade. "Kom igen. Jag tänker inte lyfta dig och du behöver torka." Jag blängde på honom men kröp ut och sneglade på toan.

"... Varför?"

"Så att jag kan torka dig." Jag orkade inte kämpa emot så jag gjorde som han sa och grät tyst medan han torkade mig. Luggen låg klistrad över mitt ansikte så jag kunde inte se mycket. Jag tyckte synd om mig själv.

"Där... Ta på en ren tröja och gå till honom." Jag var tyst. Hur skulle jag kunna ta på en ren tröja om den enda jag hade var smutsig? Jag brukade få gå naken när den var i tvätten. Han såg på mig. Jag kröp tillbaka till Tony med håret i ansiktet.

"Han har inga rena kläder?" Ängeln satte sig i soffan bredvid Jeks som såg på Tony.

"... Nå?" sa han. Jag placerade huvudet i Tonys knä men han reste sig.

"Kom dummer..." Jag såg upp på honom och han blängde tillbaka. Sakta följde jag efter honom till sovrummet. Jag snyftade till men kröp upp i sängen och lyfte upp baken med ansiktet i kudden. Det var ett tag sedan nu så jag visste inte hur hårdhänt han skulle vara... Jag väntade. Jag var ändå bara en smutsig hora som lät vem som helst ta på mig. Han rotade genom garderoben vilket gjorde mig nervös. Vad tänkte han göra med mig? Han slängde nått som kändes som tyg på mig men det gled av och ner på sängen. Försiktigt sneglade jag på honom. Han fortsatte att rota igenom sina gamla kläder.

"Ehm..." Jag visste inte vad jag skulle säga så jag fortsatte att se på medan han gick igenom kläderna. Han slängde ett par underkläder på mig.

"Uhm...?" Till slut slängde han ett par byxor på mig och blängde.

"Ta på dem," sa han och lämnade rummet. Tårarna rann tillsammans med vattnet från håret medan jag tog på mig de för stora kläderna. Han ville inte ha mig längre. Jag torkade tårarna men kröp sakta efter honom till vardagsrummet och upp i soffan. Jag ville bara vara med honom, även om han hatade mig. Jag placerade huvudet i hans knä än en gång och blev bortputtad än en gång.

"Vad fan!" Jag gnydde när jag slog emot golvet. Jag satte mig upp och grät framför honom.

"Håll käft," sa han och återvände till programmet på TV:n. Jag bet mig i läppen och grät i tystnad medan jag masserade min värkande axel.

Fortfarande gråtande la jag mig ner vid hans fötter. Om han bara la dem på mig skulle allt vara okej, men det gjorde han inte. Istället sparkade han mig. Jag gnydde men återvände till hans fötter. Han sparkade mig igen men jag gav inte upp. På det här sättet hade jag i alla fall hans uppmärksamhet. Det spelade ingen roll hur många gånger han sparkade mig eller hur mycket jag grät. Jag fortsatte att pressa mig mot honom.

"Sluta nån gång, idiot!" Han sparkade mig men jag fortsatte.

"Sluta!" Han lät väldigt arg. Om vi varit ensamma hade jag inte blivit förvånad om han slagit mig medvetlös, men han såg på Ängeln och drog sen upp benen i soffan. Jag satte mig upp och pressade mig mot hans ben och fötter. Han var min.

Tony la sig ner i soffan och jag la min överkropp över honom.

"SLUTA!" Han puttade bort mig. "Doll! Ta bort honom härifrån!" Hans ord högg mig i hjärtat. Ängeln reste sig upp men jag klängde så hårt jag kunde vid Tony som försökte putta bort mig.

"Lämna mig ifred ditt missfoster!" Jag grät. Tårarna forsade längs mina kinder men jag släppte inte taget. Ängeln bara stod där.

"Ta honom!" Han tog tag i mig.

"NEJ!" skrek jag och fortsatte att klänga vid min Tony.

"Du borde lyssna på din herres önskan, barn."

Jag ignorerade honom då en hård knuff från Tony fick mig att tappa taget och falla till golvet med Ängeln över mig.

"Är du okej," undrade Ängeln men jag ignorerade honom fortfarande. "Du är så barnslig." Han drog med mig till badrumsdörren och släppte mig på golvet.

"Vi ska städa badrummet." Jag grät på golvet. "Vill du bli bortslängd?" Efter en kort stund gav han upp och började städa själv. Jag började snyftande krypa mot sovrummet men skar handen på nånting utanför köket. Jag stannade och såg på det lilla såret. En droppe blod formades på min hud. Det sved men på något sätt... var det skönt. Mitt hjärta gjorde så ont att jag knappt kunde andas men för en sekund verkade det helt igen. Hela min kropp värkte men den skarpa smärtan från handen var som en tröst. Som en vän. Jag sneglade på knivarna på köksbänken. Om det kändes så bra från ett så litet sår, hur skulle det då kännas med ett stort?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Iona Aspera med Poeter.se id #34381 innehar upphovsrätten